

هوالمحبوب

هرگز دلم نخواست بگویم: «هرگز»

در آستانه بهار طبیعت و در انتهای فصل زمستان امسال، تأکید رهبر انقلاب بر حمایت از استعدادهای درخشان کشور در دیدار با تعدادی از نخبگان علمی کشور، و تأکید بر تشکیل سازمانی فراتر از دستگاههای موجود و همینطور تأکید رئیس جمهور محترم در دیدار با المپیادیهای سال ۱۳۸۲ مبنی بر ضرورت حمایت از آنچه به رشد استعدادهای در تمام مراحل و تلاش برای جذب استعدادهای و نگهداشتن آنها و به کارگرفتن درست این استعدادهای در عرصه‌های مختلف منجر می‌شود، فضای مطلوبی را پیش روی آرزومندان شناسایی، پرورش و رشد استعدادهای درخشان ایران اسلامی قرار داد.

سخنان وزیر محترم آموزش و پرورش در جمع مدیران ستادی و مراکز آموزشی سمپاد سراسر کشور، بر محور بخشی از چشم‌انداز توسعه بیست ساله کشور در مورد جامعه مطلوب، که تأکید بر شناسایی و پرورش استعدادهای درخشان دارد و اینکه این مدیران، مخاطب اصلی در بخش آموزش عمومی مراکز سمپاد هستند، غبار یأس و تردید را از چهره مدیران قدیم و جدید شرکت‌کننده در گردهمایی - آنها که درک صحیحی از این مجموعه دارند - زدود. هرچند در گفتگوهای جداگانه با اکثر مدیران شرکت‌کننده در این گردهمایی، این رنج عمیق

مشهود بود که در استانها، درک صحیح و اصولی از یک مرکز سمپاد وجود ندارد. در بیشتر موارد آن را یک مدرسه زائد تحمیل شده به ناحیه آموزشی خود می دانند و آنجا هم که این چنین نیست، اختلاف فاز در تعریف، شناخت، تبیین اهداف و نحوه رسیدگی به سمپادها و سروکله زدن با آنها، به این زودبها قابل درک و حل نیست.

من با وجود این، به آینده مسیر پرورش استعدادها در ایران عزیزمان هیچگاه به تردید ننشسته‌ام؛ فراز و نشیب در طبیعت هرکار اصیل و ارزشی نهفته است.

بعد از سالها انتظار و پیگیری، امسال «طرح حمایت از پروژه‌های دانش‌آموزی سمپاد»، با وجودی که اعتبار آن، در تخصیص ابتدای سال حذف شده بود، برای اولین بار به اجرا درآمد. تأخیر در تثبیت این اعتبار، باعث تأخیر در بخشنامه سمپاد شد. براساس تصمیم نهایی، تا ۶۰۰ طرح از سوی کلیه مراکز قابل ارائه به ستاد مرکزی بود. حقوق شهرهای کوچک به تفکیک راهنمایی و دبیرستان در این بخش به خوبی رعایت شده بود، منتها به علت محدودیت زمانی، تا زمان تعیین شده ۲۷۳ طرح به دست برگزارکنندگان رسید که از میان آنها ۶ طرح برگزیده و ۴۴ طرح شایسته تقدیر شناخته شد. این، غیر از مساعدت نقدی است که نسبت به طرحها اجرا خواهد شد. در مراسم اختتامیه سومین دوره کنگره قرآنی سال اولیها، برگزاریدگان این طرحها، ضمن ارائه طرح خود جوایز خویش را دریافت نمودند.

هرگز دلم نخواست بگویم: «هرگز». مرگ از طنین «هرگز» می‌زاید، اما «همیشه» از ریشه «همیشه» می‌آید.*

بهار پرتراوت، بر همه همکاران فرهنگی و سمپادیه‌های عزیز خجسته باد.

مدیر مسئول

